

The Goose is Out #7 deel 2
Slechts één tijd: nu!
7 Maart 1981 in de Boeddhal.

Je vraagt me:

Waarom zegt Jezus dan tegen ons, "Als je bidt, vraag... "?

Jezus heeft dit nooit tegen jou gezegd. Hij sprak tegen een ander soort mensen. Als Jezus naar jou komt, onthoud één ding: er is geen mogelijkheid tot enige communicatie tussen jou en hem. Er zal een kloof zijn van tweeduizend jaar. En je weet heel goed dat zelfs de kleine afstand tussen jou en je vader bijna onoverbrugbaar is. Praat met je vader en je spreekt tegen een muur. Je vader voelt hetzelfde: tegen een kind praten is onmogelijk; er schijnt geen communicatie te zijn. Tweeduizend jaar is een grote kloof. Als Jezus op dit moment kwam, zou hij voor jou een soort pygmeë lijken. Je zou niet in staat zijn te begrijpen waarom die man tweeduizend jaar lang zo vereerd is... waarvoor? Je zou helemaal niet in staat zijn hem te appreciëren. Je zou makkelijk duizend en een fouten in hem vinden. Zelfs de meest domme van jullie zou in staat zijn in te zien: "Is dit de man die we in duizenden kerken vereerd hebben, waar miljoenen mensen tot hem bidden? Is dit de man?" Maar tweeduizend jaar van voortdurend schilderen... en dat is het werk van de kerk, theologen, filosofen, priesters – ze gaan maar door met het modern maken, zover ze kunnen, ze gaan door met nieuwe lagen verf aan te brengen. Als je diep graaft in die dikke lagen verf, zul je werkelijk niet weten wat je moet doen. Als je Jezus ontdekt, zul je erg gefrustreerd zijn. Je zult een erg gewone man vinden. Ja in die dagen was hij buitengewoon – het is een kwestie van tijd. In die dagen was hij bijzonder omdat de mensen toen zelfs nog veel verder achtergebleven waren dan hij was. Maar nu ben je tweeduizend jaar op hem vooruit. De manier waarop hij praat en de dingen die hij zegt zijn niet aan jou gericht, Prabodh.

Je zegt:

Hij zegt tegen ons...

Nee, hij heeft geen idee van jou. Wat ik zeg, dat zeg ik tegen jou, maar wat Jezus zegt, dat zegt hij tegen de mensen van zijn tijd. Hij is geen tijdgenoot van jou, hoe kan hij iets tegen jou zeggen? En dit is een van de problemen die ik elke dag tegenkom, want de mensen die naar mij komen, leven met een kater van Jezus, of van Boeddha, of van Mahavira of van Krishna of van Zarathoestra. Zij hebben hun overblijfsels uit het verleden en ik ben een man van deze tijd! Ik spreek gewoon voor de twintigste eeuw, en niet alleen voor de massa van de twintigste -eeuw maar voor de twintigste-eeuwse elite – de mensen met de hoogste intelligentie. Vandaar dat het moeilijk is te begrijpen wat ik zeg.

Jullie leven duizenden jaren terug. Het is erg zeldzaam een hedendaags mens te vinden. De een is duizend jaar oud, de ander tweeduizend jaar, iemand drieduizend jaar.... En hoe ouder ze zijn, des te waardevoller denken ze te zijn. Hindoes proberen te bewijzen dat hun Veda's de oudste geschriften zijn, alsof dat iets prijzenswaardigs is. De oudste geschriften betekent eenvoudig dat je sindsdien niet vooruitgegaan bent, je draagt nog steeds de last. Historici zeggen dat de geschriften van de Hindoes, de Veda's, vijfduizend jaar oud zijn. Maar Hindoes zijn niet bereid het te aanvaarden – zij zeggen dat ze tenminste negentigduizend jaar oud zijn. Hoe ouder hoe beter.

Hetzelfde geldt voor andere religies, alsof alles wat oud is goud is. In feite is leven altijd nieuw, fris, zo fris als dauw in de eerste morgenzon op het lotusblad, zo nieuw als de sterren, zo nieuw als de ogen van een pasgeboren baby, zo nieuw als het lied van de vogels precies nu. Leven kent enkel één tijd, dat is nu.

Jezus sprak niet tegen jou, dat kon hij niet – hij had geen idee van jou, hij kon zich jou niet indenken. Maar hij sprak tegen zijn eigen mensen, en zijn mensen leefden met deze ideeën. Hij parafraseerde het Joodse denkbeeld van religie.

Hij zei, "Geef ons het dagelijks brood, vergeef ons onze schulden. Leidt ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade."

Welnu, voor mij is dat alles gewoon volkomen nonsens.

"Geef ons het dagelijks brood."

In het verleden is de mensheid erg arm geweest. Het hele verleden is er een geweest van grote ontbering, honger, ziekte, gebrek, vloed – en allerlei soorten ziekten. Het is een wonder dat de mens hoe dan ook heeft overleefd.

In landen zoals India is dit nog steeds het geval. Vandaar dat je iets ziet gebeuren, de intelligente kern van de Westerse jeugd richt zich steeds meer op meditatie, maar de Oosterse massa wendt zich steeds meer tot dingen als het Christendom. Indiërs zouden liever meer Moeder Theresa's hebben in India dan mij. Natuurlijk, want brood is nodig. Als je India bekijkt zul je merken dat alleen de arme mensen zich bekeren tot het Christendom; geen enkel rijk mens bekeert zich tot het Christendom. Bedelaars, wezen, weduwen, autochtonen, die zelfs niet één maaltijd per dag kunnen vinden – zij worden tot het Christendom bekeerd. Het spreekt hen aan omdat brood hun probleem is.

Jezus zegt, "Geef ons het dagelijks brood."

Wij moeten het maken; er is niemand om het ons te geven. Dat is het werk van de wetenschap; religie heeft er niets mee te maken. We zouden beter beginnen grenzen te stellen: wat door de wetenschap gedaan kan worden moet de wetenschap doen, wat door technologie gedaan kan worden moet door technologie gedaan worden. Als je auto het begeeft en je hebt geen benzine meer, kniel je ook niet gewoon even neer en begint te bidden, "Geef ons de dagelijkse benzine." Dat zal net zo stom zijn als dit gebed. Je weet dat je naar een tankstation moet zoeken! Dit is niet de manier – het zal echt niet gebeuren. Maar de priesters hebben aldoor geprobeerd om religie je hele leven te laten domineren – van brood tot God. Ze zijn heel erg bang om te verdelen; vandaar dat ze tegen wetenschap, tegen technologie waren.

Bertrand Russell heeft gelijk als hij zegt: "Als de hele mensheid goed gevoed is, goed verzorgd is, zullen gebeden zoals deze – 'Geef ons het dagelijks brood' – absoluut zinloos worden." Er zal geen reden voor zijn! En daarmee zullen je kerken, je tempels, je priesters hun macht beginnen te verliezen. Ze hebben de mensheid kunnen bezitten om de eenvoudige reden dat ze de wetenschap en technologie niet toestonden je lot te verbeteren.

In India was Mahatma Gandhi tegen de wetenschap, tegen erg noodzakelijke wetenschap ook. Hij was tegen treinen, de telegraaf, het postkantoor, elektriciteit. Hij wilde dat dit land tenminste zo primitief zou leven als mensen gewoon waren tienduizend jaar geleden te leven. Het enige wat hij accepteerde als de grootste wetenschappelijke uitvinding was het spinnenwiel, en hij werd vereerd als een mahatma.

Volgens mij beging hij een misdaad, een veel grotere misdaad dan Adolf Hitler. Maar zijn misdaad is erg subtiel. Je kunt het niet ontdekken omdat hij het in religieuze breedsprakigheid brengt: "Men moet op God vertrouwen – waarom zou men op wetenschap vertrouwen?"

Ik zou willen benadrukken: leven is een multidimensionaal verschijnsel, en we zouden heel duidelijk moeten zijn qua verdelingen. Muziek zou verzorgd moeten worden door musici, niet door wiskundigen. Het dansen moet het terrein zijn van dansers, niet van scheikundigen. Poëzie moet in handen van dichters zijn, niet van de fysiologen. Wetenschap heeft zijn eigen inbreng – het is de intelligentie van de mens. Er is geen reden voor enig gebed, we kunnen van deze aarde een paradijs maken. Maar we zullen er niet in slagen tenzij we stoppen met allerlei soorten nonsens waarmee we volgepropt zijn.

Maar dit is de strategie van de priesters geweest. Hij kan je enkel domineren als je arm bent, hij kan je slechts domineren als je uitgehongerd bent – want als je arm en hongerig en ellendig bent, zul je wel aan zijn voeten vallen want hij is de bemiddelaar tussen God en jou. Jij kent geen adres waar God leeft, welke taal hij spreekt. Dat is de bekwaamheid van de priesters. Hij weet dat God Sanskriet

spreekt, en hij staat jou niet toe ook Sanskriet te leren, want als jij Sanskriet leert, dan zal hij niet meer nodig zijn. Hij weet dat God Aramees, Hebreeuws spreekt; hij zal jou niet toestaan Aramees en Hebreeuws te leren. Als jij dat leert dan zal hij ontmaskerd worden, want er is niets in het Aramees of Hebreeuws of Sanskriet, niets van enige waarde.

Maar als je deze talen niet kent blijf je onwetend; en hij blijft maar pretenderen dat hij de wijze man is. Hij kan jou blijven leiden – blinde mensen leiden andere blinde mensen. En zijn macht hangt van jou af, en hij is erg sluw geworden. Eeuwenlang exploiteren hebben hem het hele vak, de kunst, de truc geleerd van jou uit te buiten.

Sigmund Steinberg, de bekende importeur van dameshandschoenen, bracht een onverwacht bezoek aan de rabbijn van zijn tempel. Deze eerwaarde was zeer aangenaam verrast zijn fabelachtig rijk parochielid te zien, die met contributie meer dan goed maakte wat hij in aandacht en religieuze ijver tekortschoot. Deze keer echter was de tocht naar de tempel voor een compleet religieus, zij het tamelijk ongebruikelijke, reden.

“Rabbijn,” begon Steinberg na de gebruikelijke hartelijkheden, “Ik ben hier voor iemand die mij erg dierbaar is. Mijn eigen, mijn lieveling, mijn drievoudige kampioen, Wetsminster Abbey de derde, mijn kleine poedelkind wordt deze aanstaande Tisha B’av dertien jaar, en ik wil Rabbijn, dat u hem bar mitswa geeft.”

De rabbijn was compleet van zijn stuk. “Maar mijn beste mijnheer Steinberg, dat is onmogelijk. Er heeft nooit in de geschiedenis van de Joodse religie zoiets plaats gevonden.” Het zou een schandaal zijn. De tempel zou een mikpunt zijn. Mijn wijding zou herroepen worden, de zusterorde zou zich ontbinden. De campagne voor de bouw zou gestopt worden. De hoge heren zouden hysterisch zijn. En de raad van directeurs zouden mijn kop wensen.”

Steinberg bleef onbewogen. Zonder ook maar een spier te vertrekken, richtte hij zich opnieuw tot de rabbijn. “Voor de gelegenheid, doneer ik de tempel de som, in cash, van vijfduizend dollar.”

“Mijnheer Steinberg”; de rabbijn straalde.

“Waarom heeft U me niet meteen al verteld dat de hond Joods was?”

Deze mensen zijn werkelijk sluw geworden. Hun hele inspanning is om aan de macht te blijven, en het meest noodzakelijke om machtig te blijven, is om rijk te blijven, om overheersende invloed te houden, is om de mensheid lijdend te houden. Dat is een eenvoudige strategie; iedereen die ogen heeft kan het zien. Denk gewoon eens aan een wereld waarin mensen gelukkig zijn, extatisch, waar mensen van moment tot moment leven met een dans en met een lied.... Wat zal er van je oude religie overblijven? Hoeveel van je tempels en kerken en synagogen zullen in staat zijn te overleven? Ze zullen oplossen als rook.

Wanneer je lijden verdwijnt, zullen je zogenaamde religies verdwijnen. Ze zijn opium voor de mensen; ze hebben je in een subtiele onbewuste staat gehouden. Ze geven je grote hoop. Die hoop is niets anders dan een drug, veel gevaarlijker dan enige chemische drug kan zijn. Ze hebben de hele mensheid gedrogeerd.

Jezus zegt, "Geef ons het dagelijks brood. Vergeef ons onze schulden."

Welke schulden? Maar de hele religie heeft geleefd met het denkbeeld van de zonde.

En wat was de zonde van Adam en Eva? Ze waren ongehoorzaam.

Ongehoorzaamheid is geen zonde, ongehoorzaamheid hoort bij opgroeien. Elk kind moet zijn ouders vroeg of laat ongehoorzaam zijn – en hoe vroeger hoe beter, want het leven is kort. Je moet je tijd niet verspillen. Je moet leren absoluut nee te zeggen, dan alleen komt er een moment dat je ja kunt zeggen. Zonder in staat te zijn nee te zeggen, is niemand in staat om ja te zeggen.

Ongehoorzaamheid is de achtergrond waartegen werkelijke gehoorzaamheid opbloeit. En als er iemand verantwoordelijk was voor de erfzonde dan was het God, niet de arme slang – hij is de grootste weldoener van de mensheid, de eerste ware Messias, want hij heeft Adam en Eva verleid en tegen hen gezegd dat ze ongehoorzaam moesten zijn. Hij was de eerste meester. Zonder hem zou er

geen mensheid geweest zijn, geen Jezus, geen Boeddha, geen Confucius, geen Lao Tzu. De hele eer gaat naar de arme slang. En de oorzaak van de hele zonde was God zelf – hij verbood....

De Hof van Eden was een grote tuin. Er waren slechts twee bomen; hij was bang dat Adam en Eva de vruchten ervan zouden eten. De ene was de boom van kennis en de andere de boom van leven.

Welnu, waarom zou God bang zijn dat zij zouden weten en leven?

Je kunt de hele strategie van de priesters zien. Hij is voor twee dingen bang: weten en leven. Hij verhindert jou te weten zodat hij de wetende blijft en hij verhindert jou te leven zodat je altijd aan zijn voeten knielt en bedelt: "Geef ons het dagelijks brood." Hij staat jou niet toe totaal, intens te leven. Hij hindert je op elke mogelijke manier; hij beschadigt je, hij verlamt je. En het hele verhaal begint in de Hof van Eden.

God schijnt de eerste priester te zijn. Waarom zou hij bang zijn dat zij weten? Hij zou hen werkelijk hebben moeten zegenen; hij zou Adam en Eva hebben moeten zeggen, "Het eerste wat jullie moeten doen is naar deze twee bomen gaan; die zijn het meest waardevol. Weet – ken het leven in haar totaliteit, leer haar geheimen, onderzoek het. Ga van het gekende naar het onbekende, van het onbekende naar het onkenbare – ga op een lange pelgrimstocht. Niets zou ongekend moeten blijven. Je moet deel worden van het hele mysterie van het universum." Dat zou zijn eerste advies moeten zijn als hij werkelijk liefdevol, vol compassie was geweest.

En hij zou hen moeten vertellen, "Leef – en leef hartstochtelijk, en leef totaal! Leef intens, leef extatisch! Dit zijn de twee bomen die je niet mag missen.

Als ik in zijn plaats was geweest, zou dit mijn advies zijn geweest: "Leef onder deze bomen. Je kunt van andere bomen genieten als je wilt – gewoon voor de verandering kun je overal naar toe – maar deze twee bomen moet je niet vergeten." In plaats van dit te zeggen, zegt God, "Eet niet van de boom van kennis." Waarom? Is hij bang dat als Adam en Eva ook wetend worden dat ze dan gelijk aan hem zullen zijn? Is hij bang dat Adam en Eva Boeddha's worden, ontwaakten?

Weten komt door meditatie, onthoudt het. De boom van kennis is de boom van meditatie, en God verbiedt meditatie. Weten komt als je dieper in je wezen gaat; wanneer je tot de diepste kern raakt, explodeert het weten. Je wordt bedolven onder oneindig licht.

En hetzelfde is waar wat het leven aangaat; hoe meer je weet, des te meer leef je; hoe meer je leeft, des te meer weet je. Ze gaan samen, dansend hand in hand. Weten en leven zijn twee kanten van dezelfde medaille; ze gebeuren allebei bij hen die mediteren. Maar een religie die gebaseerd is op angst is bang voor allebei.

En dit is mijn hele onderricht hier: weet en leef. Leef zonder vrees, ken zonder aarzeling.

En de slang lijkt het absoluut bij het rechte eind te hebben als hij tegen Adam en Eva zegt, "God is bang. Als je van deze boom eet worden jullie als goden – dan zal er geen superioriteit meer zijn, je zult gelijk zijn aan God. En als je van de boom van leven eet zul je onsterfelijk worden. Net zoals goden onsterfelijk zijn. En God is bang. Hij wil je onderworpen houden."

Wie heeft er de zonde begaan? Wie heeft iets overtreden – God, of Adam en Eva? Maar Jezus denkt nog steeds in termen van een rottig verleden. Hij denkt nog steeds dat de mens schuldig is.

Ik zie niet.... Wat je ook doet is natuurlijk. Wat voor overtredingen begaan jullie? De instincten die je leeft zijn door de natuur gegeven. Je seks is een geschenk van de natuur, je vreugde in goede voeding is deel van je natuur. Je zou graag mooi willen wonen, je zou graag comfortabel willen leven. Je zou graag een mooie tuin rondom je huis hebben, je zou graag een verwarmd zwembad hebben. Je zou graag een man of vrouw willen om lief te hebben. Ik zie er geen enkele overtreding in. Je begaat geen enkele zonde, je volgt eenvoudig je natuur, je spontane neigingen.

Maar de religies hebben je veroordeeld, uitermate veroordeeld. Ze hebben alles wat natuurlijk was veroordeeld, en door die veroordeling hebben ze enorm veel schuld in je gecreëerd. Je hele hart zit vol schuld. Die schuld doet je terugkrabbelen; ze staat je niet toe op enig gebied totaal te leven. Ze staat je niet toe je dans tot zijn piek te laten reiken, zijn crescendo. Het staat je niet toe te zingen en

het uit te roepen en je te verheugen. Het onderdrukt je. Ik kan geen enkele van dat soort ideeën ondersteunen.

Jezus zegt, “Leidt ons niet in bekoring ...”

Over welke verzoeking heeft hij het? Welke bekoringen zijn er? Het leven is zo eenvoudig! Maar je kunt dingen een etiket geven van bekoring, dan worden ze bekoringen.

Bijvoorbeeld, ik ben geboren in een Jaina familie – ongelukkigerwijs, maar er is niets aan te doen. Je moet nou eenmaal de ene of andere betreuenswaardige staat kiezen. Tot aan mijn achttiende jaar had ik nooit de arme tomaten geproefd, want Jaina's zijn absoluut vegetarisch en de arme tomaten hebben de kleur van vlees – alleen maar de kleur! Er zit niets in, maar alleen al de kleur is genoeg voor Jaina's om afkeer te voelen. Tomaten kwamen mijn huis niet in; ik had ze niet geproefd.

Toen ik achttien was, ging ik met een paar van mijn Hindoe vrienden picknicken. Ik was de enige Jaina en zij waren allemaal Hindoes. En tot die tijd had ik ook nooit 's avonds gegeten, want Jaina's eten niet 's avonds – dat is een grote zonde want 's avonds kan er een mug in je voedsel vallen, of een insect kan er inkruipen, en onwetend kun je iets levends eten. Dat zal je de hel in slepen. Dus je moet overdag eten als er absoluut helder licht is. Je moet ook geen water 's nachts drinken, want in de nacht – wie weet? Zonder opzet van jouw kant kan er iets gedood worden.

Dus ik had niet 's avonds gegeten en ik had geen tomaten geproefd tot mijn achttiende jaar. Dat waren grote verleidingen. Ik had wel tomaten op de markt gezien en ze waren werkelijk verlokkelijk – ze zaten zo meditatief, zo gecentreerd, zo aards. Aardappelen zijn ook niet toegestaan in jaina families want ze groeien onder de grond en alles wat in de duisternis groeit is gevaarlijk om te eten want het brengt duisternis in je ziel.

Toen ik naar die picknick ergens in de heuvels ging, waren al mijn vrienden zo zeer aan het genieten van de bergen, de schoonheid en de kastelen dat niemand zich haastte om voedsel klaar te maken. En ik ben altijd al een lui mens geweest – ik kan geen eten koken. Ik kan vele andere dingen bekokstoven... maar geen eten, zelfs mijn thee niet. Dus moest ik wachten totdat zij besloten het te gaan doen.

Ik had honger – de reis, het rondtrekken en de frisse berglucht. Ik voelde honger en het werd al avond en ik was ook bang; “Wat gaat er gebeuren? Als zij 's avonds eten maken, dan zal ik zonder eten moeten gaan slapen.” En mijn maag deed pijn.

Toen begonnen zij te koken. En grote verleidingen: tomaten, aardappelen, en de heerlijke geur van het voedsel. Ik werd heen en weer geslingerd tussen verleiding en deugd. Het ene ogenblik besloot ik “Het is beter om een nacht zonder eten naar bed te gaan – daar ga je niet dood van – liever dan de hel en hellevuur te lijden enkel voor een paar tomaten en een paar aardappelen.”

Maar dan was de honger te erg. En dan begon het argument op te spelen: als al mijn vrienden naar de hel gaan, wat ga ik dan in de hemel doen? Het is beter om met vrienden in de hel te zijn dan met die gekke Jaina heiligen in de hemel. In de hel kun je tenminste tomaten en aardappelen koken, je kunt er goed eten, er is genoeg vuur. Zelfs ik kan daar koken!

En ze probeerden me allemaal te overtuigen: “Er is niemand anders hier, en wij zullen het ook niet tegen je familie zeggen. Niemand zal het ooit te weten komen dat jij 's avonds hebt gegeten, dat je tomaten of aardappelen hebt gegeten.”

Met enige tegenzin, aarzelend, stemde ik toe. Maar ik kon niet slapen totdat ik in het midden van de nacht overgaf, niemand anders gaf over – ze lagen allemaal vast in slaap te snurken – alleen ik gaf over. Het was mijn psychologie, want ik leed aan het idee dat ik een zonde had begaan. Het waren niet de tomaten dat ik overgaf, het was mijn gedrag. En die dag werd het me duidelijk, absoluut duidelijk dat je het leven slechts totaal kunt leven als je alle opvattingen laat vallen. Anders zul je maar gedeeltelijk leven, en gedeeltelijk leven is helemaal niet leven.

Ik kan dit gebed niet ondersteunen.

Jezus zegt, “Leidt ons niet in bekoring...”

Eén ding is zeker: dat Jezus de bekoring voelt, waarom anders dit gebed? Hij voelt dat God hem in

bekoring leidt. En als God leidt, waarom dan niet overgegeven? Dan zou het echte gebed geweest zijn: “Leidt ons werkelijk in totale bekoring. Als je leidt, waarom het halfhartig doen? Als je besloten hebt te leiden, leidt ons dan helemaal!”

Hij is in verleiding gebracht; zijn gebed is een absolute bevestiging van zijn verleiding. En het is natuurlijk – hij was menselijk, net als jullie, even levend als jullie zijn. En hij moet alle natuurlijke voorkeur en afkeer gevoeld hebben. Hij moet van dingen gehouden hebben, hij moet dingen geprefereerd hebben. Maar hij is bang – het verleden weegt hem zwaar.

“Leidt ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade.”

Er is geen kwaad, vandaar dat er van niets verlost hoeft te worden. Er is maar één ding en dat is een staat van onbewustheid, van niet-weten, van niet alert zijn. Ik wil het geen kwaad noemen – het is een toestand, een uitdaging, een avontuur. Het is geen kwaad. Het bestaan is niet iets kwaads, het bestaan is een gelegenheid om te groeien. En, natuurlijk is de gelegenheid om te groeien alleen mogelijk als je op duizenden manieren verleid wordt, als je geroepen wordt door onbekende aspiraties, als er een enorm verlangen in je opkomt om te onderzoeken.... En het enige wat je kan verhinderen jouw onbewustheid is, je niet alert zijn. Dat is ook een grote uitdaging – om te overwinnen.

Word meer bewust, word meer alert, word meer levend. Laat al je sappen stromen. Houd je niet in. Respecteer je natuur, houd van jezelf en maak je geen zorgen om onnodige dingen.

Ga onbezorgd het overvloedige leven in, onderzoek het. Ja, je zult veel fouten maken. We leren door fouten te maken. Ja, je zult menige vergissing begaan – nou en? Het is enkel door je te vergissen dat je bij de juiste deur komt. Voordat je op de juiste deur klopt, moet je op duizenden verkeerde deuren geklopt hebben. Dat hoort bij het spel, het is deel van het spel.

De heer en mevrouw Goldberg hadden heel zuinigjes aan gedaan om hun oudste zoon naar een fijne kostschool te laten gaan. Uiteindelijk hadden zij het geld en besloten hem naar een zeer beroemde, hoogstaande kostschool te sturen. Ze brachten hem naar de trein en namen met tranen afscheid van hem.

Een paar maanden later, kwam hij terug voor de Kerstvakantie. De ouders waren dolgelukkig hun zoon Sammy weer bij zich te hebben. De moeder begroette hem met: “Samelah, oh, het is zo goed je te zien.”

“Moeder” antwoordde hij, “Hou op met me Samelah te noemen. Ik ben nu toch een volwassen man en ik zou graag willen dat U naar me verwijst als Samuel.”

Ze verontschuldigde zich en vroeg, “Ik hoop wel dat je alleen maar koosjer gegeten hebt terwijl je weg was?”

“Moeder, we leven in de moderne tijd, en het is absurd om aan de oude tradities te blijven hangen. Ik geniet van alle soorten eten, koosjer en niet-koosjer, en geloof me, u zou dat beter ook kunnen doen.”

“Wel, zeg me, ben je tenminste zo nu en dan naar de synagoge geweest om te bidden en dank te zeggen?”

De zoon antwoordde, “Heus, denkt u nu echt dat het juist is om naar de synagoge gaan als je optrekt met een groot percentage niet Joden? Eerlijk, moeder, het is echt onredelijk om dit van me te vragen.”

Op dit punt aangekomen, in een poging haar boosheid in te houden, keek Mevrouw Goldberg haar oudste zoon aan en zei, “Zeg me, Samuel, ben je nog steeds wel besneden?”

Het verleden blijft om je heen hangen. Het is gevangenschap. Als je een Jood bent of een Christen, of een Hindoe, of een Jaina of een Boeddhist, je bent niet werkelijk een mens. Je bent dood, je bent een lijk – besneden of onbesneden.

Je wordt alleen levend als je totaal vrij van het verleden bent. Om in het heden te zijn is de enige manier om levend te zijn.

Prabodh, deze gebeden zijn niets anders dan op angst georiënteerde projecties en verlangens. Ik leer je liefde, geen angst.

In alle talen van de wereld wordt de religieuze mens godvrezend genoemd. Dat is een lelijke uitdrukking; men zou ervan af moeten zien. Het is onmogelijk voor een religieus mens om godvrezend te zijn want hij kan geen vrees hebben. Een religieus mens leeft eenvoudig liefdevol – niet uit angst. Dit zijn allemaal gebeden uit angst:

“Geef ons het dagelijks brood. Vergeef ons onze zonden. Leidt ons niet in bekoring, maar verlos ons van het kwade.”

Vergeet dit allemaal. Wees een beetje meer levend, een beetje meer eigentijds.

Henri ging voor het eerst jagen. Toen hij terug op kantoor kwam kon zijn partner Morris niet wachten om alles over het uitstapje te horen. Henri vertelde hem, “Nou, ik ging de bossen in met de gids. Je kent me, twee minuten in het bos en ik ben verdwaald. Ik loop extra rustig als plotseling de grootste beer die je ooit hebt gezien recht voor mijn neus staat. Ik draai me om en ren zo hard als ik maar kan en die beer, hij rent zelfs nog harder. Juist als ik zijn hete adem in mijn nek voel, glijdt hij uit en valt. Ik sprong over een beek en bleef rennen, maar ik was buiten adem en natuurlijk kwam die beer weer dichterbij me. Hij was bijna bovenop me, toen hij opnieuw uitgleed en viel. Ik bleef rennen en eindelijk bereikte ik de open plek van het bos. De beer rende zo hard als hij kon en ik wist dat ik geen kans had. Ik zag de andere jagers en schreeuwde om hulp en net toen gleed de beer uit en viel opnieuw. Mijn gids was daar om te helpen en hij schoot de beer dood.”

Morris zei, “Henri, dat was wat je noemt een verhaal. Jij bent een erg dapper man. Als het mij was overkomen, had ik het in mijn broek gedaan.”

Henri keek hem aan en haalde zijn schouders op, “Morris, waar dacht je dat die beer over uitgleed?”

De mens heeft in angst geleefd – het is tijd er voorgoed een einde aan te maken. De mensheid heeft een nieuwe dagenraad nodig, een totaal nieuwe visie.

Jezus zegt dat God liefde is. Ik zou het willen veranderen. Ik zou willen zeggen dat liefde God is. Als je zegt dat God liefde is, dan is liefde slechts één van de kwaliteiten van God; hij kan andere kwaliteiten hebben: wijsheid, rechtvaardigheid, enzovoort. Voor mij is liefde God; goddelijkheid is slechts één van de kwaliteiten van liefde. Er is geen andere God dan de geurigheid van liefde. Maar die geur kan alleen ontstaan in diepe meditatie, niet in gebed. Gebed stinkt naar angst.

Ik weet heel goed dat het je heel erg pijn doet om iets tegen Jezus of Boeddha of Krishna te zeggen, maar ik kan er niets aan doen. Als het je pijn doet dan is dat maar zo. En beter dan ongelukkig te zijn om wat ik zeg, is het om erover na te denken, erover te mediteren. Want interesseert me niet om tegen iemand te argumenteren. Ik heb enorm veel liefde voor Jezus, Boeddha, Mahavira, Krishna. Het waren mooie mensen, maar hun dagen zijn voorbij.

We hebben nieuwe inzichten nodig, nieuwe weiden, nieuwe dimensies. En die nieuwe dimensies moeten wel tegen onze oude verrotte mind ingaan. Dus als het pijn doet, onthoud dit: het is niet de waarheid die jou pijn doet – het is je eigen leugen waar je aan gehecht was die je pijn doet. Wanneer je moet kiezen tussen de waarheid en een leugen, wees moedig en kies de waarheid, want dat is de enige manier om te leven, de enige manier om te weten, de enige manier om te zijn.